

Hest under 1 Kr. pr. Dag, som alene medgaar til Foder og Pasning og Beslag — det skal nok vise sig, at det koster saa meget; thi Regelen er, at der skal 10 Pund Havre til hver Hest, det bliver regnet til 7 Øre Pundet, 70 Øre, saa er der 30 Øre tilbage til Beslag og Pasning, og det kan enhver forstaa er ikke for meget. Tænke vi os nu, at man kan faa dem ud for den nuværende Takst af 11 Øre pr. Dag, vil det altsaa sige, at Staten taber 89 Øre daglig paa hver Hest, og det bliver for 75 Heste regnet i 11 Maaneder et Tab af 21,294 Kr. Man vil altsaa se, at det slet ikke er afskrækkende at gaa op til at give Foderværterne en ordentlig Betaling for Hestene.

Men jeg rettede et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister; det fik jeg imidlertid intet Svar paa, og jeg vilde dog gerne vide, hvad den højtærede Ministers Mening er om den Sag. Det Spørgsmaal, jeg rettede til den højtærede Minister, og som jeg altsaa intet Svar fik paa, var, om den højtærede Minister vilde gennemføre den Anmærkning, der staar paa Finansloven, og som gaar ud paa, at de 8 Aar skulle ned sættes til 6 Aar, og at Hesten efter dette Tidsrum skal overdrages Foderværten gratis. Og endvidere, om der er noget i det Rygte, der har staaet i Bladene, at Hestene skulde udstationeres helt uden Vederlag, og saa skulde Foderværterne have dem som fri Ejendom, ogsaa efter 6 Aar. De to Spørgsmaal fik jeg intet Svar paa, og jeg vilde gerne vide, hvad Meningen er. Jeg vil føje til, som jeg sagde i Formiddagsmødet, at der er kun een Vej, der fører til en Løsning, det er den, at man giver en passende Betaling til Foderværterne, thi saa kan Staten igen kræve en ordentlig Behandling. Det er det, der er mest værdigt for Staten, alt det andet er kun noget Lapperi, som ingenting dur til, og som aldrig kan løse Spørgsmaalet.

Jeg har ogsaa nogle enkelte Spørgsmaal angaaende Remonteringen. Der gaar den højtærede Minister først ud fra, at det ikke er muligt at faa alle Rytterhestene herhjemme, fordi, siger han, de skulle være af en lettere Type og være meget hurtige. Nu kan jeg godt forstaa, at naar vi skulle have den Type, som vore Officerer ønske, kan det være ret vanskeligt i Øjeblikket at faa det tilstrækkelige Antal Heste herhjemme. Vi vide, at det, Officererne sætte mest Pris paa, eller vel rettere det eneste, de sætte Pris paa, nærmest er Hestens store Hurtighed; det er det eneste, det gælder om, og det kan jo være meget behageligt for Officererne, naar de skulle bruge Hestene

paa Væddeløbsbanerne. Men hvem der har en Smule praktisk Forstaaelse af Tingene, ved ogsaa, at en Soldaterhest tillige skal være i Besiddelse af ganske andre Egenskaber end Hurtighed; det skal være en grov og stærk og udholdende Hest, som kan taale ikke alene et Felttog, men ogsaa et Vinterfelttog. Der kan det ikke nytte, at man møder med det fine, nervøse Stads, som nu købes, og som er et Produkt af disse Fuldblodshingste. Vejen ligger nu egentlig lige for.

Vi have her paa Sjælland et ganske udmærket Hoppemateriale, bare vi havde de rigtige Hingste, det er blot dem, vi mangle. Saa snart vi havde dem, vilde Opdrætterne hurtigt vindes for Sagen, og der vilde hurtigt komme saa mange Heste, at man let kunde faa det fornødne Antal herhjemme, men saa længe man bliver ved med at købe udenlandske Fuldblodshingste, som er et Produkt, Landmanden ikke kan være tjent med at benytte, vil Hjemmeremonteringen maaske ikke være mulig. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i Sverige og i Preussen er netop den allerstørste Del af Rytterhestene fremgaaet af alle mulige Halvblodshopper og Halvblodshingste; hvorfor skulle vi ikke gøre et Forsøg her? Det vilde, maaske føre til Maalet, men man vil ikke, fordi Officererne ville have disse hurtige Fuldblodsheste, men det forekommer mig, at det behøve vi ikke at lade os byde.

Som Stillingen i Øjeblikket er, ser det ud til, at Ministeren ikke vil noget med Hensyn til Remonteringsspørgsmaalet, ja, det ser endogsaa ud til, at han ikke vil være med til at nedlægge Depotet i Kolding, skønt Staten derved fordyrer Hestene for sig selv med et Beløb af næsten 300 Kr. aarlig. Naar Ministeren sagde, at det havde glædet ham, at jeg ogsaa var imod det Ændringsforslag, som er stillet af 3 ærede Medlemmer, og som gaar ud paa, at alle Hestene skulle købes herhjemme, skal jeg dertil sige, at det er ikke helt rigtigt. Jeg udtalte mig ikke bestemt mod dette Ændringsforslag, jeg sagde, at jeg var fuldstændig enig med de ærede Forslagsstillere i, at Remontedepotet i Kolding burde ophæves hurtigst muligt. Jeg var ogsaa enig med dem i, at i et Land som Danmark burde alle Hestene købes i selve Landet. Men jeg ønskede ikke i Øjeblikket at faa det sllaet helt fast, at de skulde købes herhjemme, fordi jeg troede, at Forsvarsministeren vilde være med til at faa gjort noget, saaledes at vi kunde vinde Opdrætterne her paa Sjælland for Sagen.